

personlige frihed, som Fremskridtspartiet gør. Det er der ingen andre partier der gør. Så det er ikke, fordi vi ønsker at gøre noget ondt imod de mennesker. Det er ikke, fordi vi er meget, meget onde i Fremskridtspartiet, at vi fremsætter dette forslag; vi fremsætter det for at hjælpe de pågældende mennesker.

Så kunne vi drage en parallel: Hvordan er det, vi behandler børnene, der er i børnehaver? Børnehaverne er hegnet ind, og dørene er indrettet på en sådan måde, at man skal have en vis højde for at nå op til dørhåndtag nr. 2. Ellers kan man ikke komme ud. Altså at møde den terminologi, som de øvrige ordførere har lagt for dagen, så frihedsberøver vi børn i børnehaverne i dag, så hvis linjen skulle føres igennem, så skal vi også efter ordførernes opfattelse – altså ikke Fremskridtspartiets – åbne børnehaverne, pille hegnet ned og lade døren være åben, så børnene kan gå ud i trafikken, hvis de har lyst til det. Der er jo ikke én eneste i dagens Danmark, som kunne finde på et stille forslag om, at børn i børnehaver bare skulle have lov til at gå ud i trafikken, som det passer dem.

Og når vi taler om demente, så taler vi faktisk om nogle personer i præcis samme situation. Det er demente, som ikke er klar over, hvor de er henne, de ved ikke, hvor de bevæger sig henad, de ved ikke, hvad målet er, og de ved ikke, hvordan de finder tilbage igen, altså en meget parallel situation, og vi er nødt til at gøre noget.

Manglende handling fra Folketingets side vil alt andet lige føre til flere tragiske ulykker. Det er det ansvar, de øvrige partier nu påtager sig ved at sige nej til Fremskridtspartiets forslag og afvente, at ministerens udvalg skal have lov til at sidde og drikke kaffe og filosofere over tingene; det er, at man i de kommende måneder, indtil der kommer noget fra det udvalg, vil se tragiske skæbner, som desværre resulterer i døden. Man har her i Folketinget fra partiernes side det direkte ansvar for, at de ting sker, fordi man ikke ønsker at skride til handling, når muligheden er der.

Fremskridtspartiet har fremsat dette forslag, så Folketingets partier kunne få en mulighed for at handle, så man kunne tage en lille del ud af udvalgsarbejdet og være med til at gøre noget for de demente og sikre, at de ikke ved en fejl kommer til at forlade plejehjemmene, at de ikke går rundt på gader og stræder og ikke bliver fundet i tide. Vi synes, det er uheldigt.

Jeg vil også godt sige, at en ting, som forslaget her ikke indeholder, men som det naturligvis

burde have indeholdt, hvad vi er blevet opmærksom på siden hen, er det dér med de elektroniske dørlåse. Det er ikke direkte omfattet af forslaget her, men vi føler, at det ville være rimeligt, at der blev åbnet mulighed for, at man rundt om på plejehjemmene kunne benytte sig af elektroniske dørlåse, så man var sikker på, hvem der gik ud, og hvem der ikke gjorde det, så man havde styr på det.

Spørgsmålet er nemlig: Hvad er alternativet til, at vi handler i dag? Det er, at vi venter på udvalget, et udvalg, som vi end ikke ved hvad vil komme frem til. I ventetiden vil der ske den ene tragiske ulykke efter den anden. Det kan vi forude rent statistisk. Vi ved, hvad der er sket igennem de sidste år, og så ved vi, at det også vil ske, inden udvalget er færdigt og der kommer en eller anden betænkning derfra.

Vi synes, det er synd for personalet på plejehjemmene, og vi synes, det er synd for de demente, at Folketinget ikke vil mande sig op til at gøre noget på det her punkt, for der er jo ikke tale om, at man skal overvåge de demente hele tiden. Det er et spørgsmål om, at når de nærmer sig døren, så er der en sender, som gør personalet opmærksom på dette. Personalet har en lille modtager, hvor de kan se, at nu er hr. Jensen på vej mod dør 4, så vi må hellere sørge for, at hr. Jensen ikke forlader plejehjemmet, og skulle der alligevel ske det, at vedkommende forlader plejehjemmet, så kan man ad elektronikkens vej meget hurtigt få fundet den demente igen og få vedkommende tilbage til plejehjemmet.

Det er såmænd alt, hvad der ligger i forslaget. Det er et rigtig godt forslag, og jeg synes, det er synd, at Folketingets partier på den her måde bare afviser det.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Det er simpelt hen for meget at lytte til hr. Tom Behnke. Hr. Tom Behnke gør alle andre partier ubarmhjertige, hvorimod Fremskridtspartiet er det barmhjertige parti. Det interessante er jo også, at hr. Tom Behnke tager patent på at være det parti, der her i Folketinget værner om den personlige frihed, men hr. Tom Behnke overser fuldstændigt, at alle andre partier i dag har sagt, at der skal findes en løsning på de her problemer.

Desværre koncentrerede hr. Tom Behnke sig overhovedet ikke om at svare på de spørgsmål, som vi vel alle har stillet til det her forslag. Hr. Tom Behnke svarede ikke på, om der er et